

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 29 augustus 2003;

Gelet op het ministerieel besluit van 21 mei 2003 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 06 mei 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens de historische, historische, meer bepaald architectuurhistorische, industrieel-archeologische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

gesloten hoeve met erf, gelegen te

Borgloon (Groot-Loon), Grootloonstraat 101;

bekend ten kadaster:

Borgloon, 7e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 175G.

Wegens de historische, historische, meer bepaald architectuurhistorische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

semi-gesloten hoeve, erf en omgeving, gelegen te

Borgloon (Groot-Loon), Grootloonstraat 130;

bekend ten kadaster:

Borgloon, 7e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 155F.

Wegens de historische, historische, meer bepaald architectuurhistorische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

inrijpoort en stallen van voormalige vierkantshoeve, gelegen te

Borgloon (Groot-Loon), Grootloonstraat ;

bekend ten kadaster:

Borgloon, 7e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 73E.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de *Servaeshoeve*:

De *Servaeshoeve* wordt al op de Ferrariskaart (1771-77) als een gesloten complex weergegeven. De huidige verschijningsvorm van de hoeve, als het bakstenen complex onder pannendaken, is 19de-eeuws.

De sluitsteen van de inrijpoort draagt het jaartal 1804, te associëren met de oudste nog zichtbare bouwfase, waarvan de linkervleugel – onderdeel van het woonhuis - de sprekendste getuige vormt, met muuropeningen in een vlakke kalkstenen omlijsting, waaronder een deur met oorspronkelijk schrijnwerk. Ook het rechts bij de poort aansluitende stalgedeelte, waarvan de zijgevel over aandak en vlechtingen beschikt, omvat aan erfzijde nog vlak kalkstenen lijstwerk.

De rest van de hoeve - een woonhuis links van de poort, stallingen in de rechtervleugel en een monumentale dwarsschuur achteraan - werd in verschillende stadia doorheen de 19de eeuw gerealiseerd en naderhand aangepast.

Industrieel-archeologische waarde van de *Servaeshoeve*:

Omstreeks het einde van de 18de eeuw fungeerde een gedeelte van de hoeve als paanhuis, waarbij het nodige water uit de tegenoverliggende *Servaesbron* werd geput. Tot 1914 werd in een gedeelte van de dwarsschuur een siroopstokerij uitgebraat. Hiervan getuigen nog de verluchttingsdaken boven een gedeelte van de schuur, alsook in situ bewaard alaam.

Historische en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van hoeve Grootloonstraat 130:

De hoeve, die op de Ferrariskaart (1771-77) en op het primitieve kadasterplan (1840) nog als gesloten geheel wordt afgebeeld, omvat concrete sporen van verschillende ontwikkelingsfasen. De straatvleugel – gevormd door poort, duiventil en stallingen - schijnt het oudst, met verwijzingen naar 17de- en 18de-eeuwse structuren onder de vorm van houten (bol)kozijnen, kalkstenen negblokken, smeedijzeren krulankers, steile daken met aandaken en vlechtingen, alsook een gevelsteen met verwijzing naar het jaar 1715. De rechtervleugel – woonhuis en dienstgebouw – omvat oude elementen als een hoge dakstructuur en houten kozijnen aan veldzijde, maar kreeg aan erfzijde toch een beslissend cachet in de 19de eeuw, onder meer met een ingang deur in oorspronkelijk schrijnwerk in een vlakke kalkstenen omlijsting.

Historische en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het hoeverestant:

De bewaarde vleugel is het enig bewaarde restant van een gesloten hoeve die nog op de Ferrariskaart (1771-77) en op het primitief kadasterplan wordt afgebeeld. Het huidige bakstenen corpus vertoont sporen van verschillende bouwfases, waaronder een silexplint, die op een 17de-eeuwse kern schijnt te wijzen, alsook 18de- en 19de-eeuwse sporen onder de vorm van een rondboogpoort in kalkstenen omlijsting met negblokken, rechthoekige muuropeningen in een vlakke kalkstenen omlijsting, een venster dat een opkamer markeert, waaronder een kelder bewaard bleef, via een deur van buiten af toegankelijk en afgedekt door een gestrekt, mergelstenen tongewelf.

Sociaal-culturele waarde van de 3 hoeves:

De hoeves vormen karakteristieke restanten van de oude dorpskern van Groot-Loon, functiebevestigend ingeplant in een prachtig kader van heuvelachtig weiland en boomgaarden.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 09-06-2004

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN